

DECIZIA nr. 149 / 24.02.2015
privind soluționarea contestației formulate de
XXX,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. XX/29.12.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice cu adresa înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. XX/29.12.2014, cu privire la contestația formulată de XXX, cu domiciliul în București.

Obiectul contestației, remisă prin poștă la data de 24.11.2014 și înregistrată la Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice sub nr. XX/26.11.2014, îl constituie Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pentru anul 2013 nr. XX/15.09.2014, comunicată prin poștă cu scrisoare recomandată confirmată de primire în data de 30.10.2014, prin care s-a stabilit impozit pe venit în sumă de **X lei**.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de XXX.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin adresa înregistrată la organul fiscal sub nr. XX/26.11.2014, XXX a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere privind plățile anticipate nr. XX/15.09.2014, aceasta arătând că decizia contestată a fost emisă în data 15.09.2014 și comunicată în data de 30.10.2014, fapt ce duce la perceperea de penalități.

De asemenea, contestatara arată faptul că în anul 2013 a fost emisă decizia nr. XX/30.07.2013 prin care s-au stabilit obligații de plată cu titlu de plăți anticipate de X lei, considerând că prin decizia atacată i se solicită din nou aceeași obligație de plată.

Contestatara solicită recalcularea tuturor veniturilor în baza Declarației D200 privind veniturile realizate din România pe anul 2013 nr. XX/22.05.2014, anexată la dosarul cauzei și restituirea eventualelor sume datorate generatoare de dobânzi de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere de la data obligativității restituirii creanțelor.

De asemenea, solicită emiterea fișei sintetice a tuturor veniturilor pentru perioada 2009-2013, indicarea tuturor deciziilor emise, calculul penalităților, modalitatea de calcul atât a veniturilor realizate cât și ale penalităților aplicate, precum și plățile efectuate.

În concluzie, contestatara solicită revocarea actului ca fiind nelegal și netemeinic.

II. Prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pentru anul 2013 nr. XX/15.09.2014, Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice (AS2FP) a stabilit în sarcina contribuabilei obligații fiscale cu titlu de impozit pe venit în sumă de X lei.

III. Față de constatările organelor de administrare fiscală, susținerile contestatarii, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată,

documentele existente în dosarul cauzei cât și sentința instanței, se rețin următoarele:

3.1. Cu privire la Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pentru anul 2013 nr. XX/15.09.2014, prin care s-a stabilit impozit pe venit în sumă de X lei.

Cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care Decizia de impunere anuală nr. XX/15.09.2014 a fost revizuită de organul fiscal prin Decizia de impunere anuală nr. XX/12.02.2015, ca urmare a anulării în instanță a deciziei de impunere privind plățile anticipate pentru anul 2013 nr. XX/30.07.2013.

În fapt, prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pentru anul 2013 nr. XX/15.09.2014 emisă în urma depunerii declarației D200, înregistrată la AS2FP sub nr. XX/22.05.2014 conform art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, au fost stabilite următoarele:

- venit / câștig net anual : X lei;
- venit / câștig net anual impozabil : X lei;
- impozit pe venitul / câștigul net anual impozabil datorat : X lei;
- obligații privind plățile anticipate : X lei;
- diferențele de impozit rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus : X lei.

În urma sentinței civile nr. XX/25.11.2014, rămasă definitivă prin nerecurare, pronunțată în dosarul nr. XX/X/2014 prin care au fost anulate deciziile nr. XX/30.07.2013 și nr. XX/30.07.2013 AS2FP a procedat la emiterea deciziei nr. XX/12.02.2015 prin care au fost anulate obligațiile de plată stabilite cu titlul de plăți anticipate pentru anul 2013 și pe cale de consecință la modificarea deciziei de impunere anuală contestată, fiind emisă decizia nr. XX/12.02.2015 ce corectează decizia inițială prin anularea plăților anticipate conform art. 47 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, conform art. 205 „Posibilitatea de contestare” din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat:

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.” [...]

De asemenea, potrivit art. 206 alin. (2) din actul normativ sus-menționat „Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că decizia contestată a fost emisă în urma depunerii declarației D200 privind veniturile realizate din România pentru anul 2013, înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. XX/22.05.2014, iar organul fiscal prin decizia nr. XX/12.02.2015, a corectat decizia inițială prin anularea obligațiilor privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit ca urmare a sentinței civile nr. XX/25.11.2014, rămasă definitivă prin nerecurare, pronunțată în dosarul nr. XX/X/2014 prin care au fost anulate deciziile nr. XX/30.07.2013 și nr. XX/30.07.2013 privind plățile anticipate emise de către AS2FP.

Față de cele mai sus prezentate, contestația formulată de XXX împotriva deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice nr. XX/15.09.2014, prin care au fost preluate obligații privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit în sumă totală de X lei rămâne fără obiect și pe cale de consecință urmează a se respinge contestația ca fiind rămasă fără obiect, întrucât organul fiscal a revizuit Decizia de impunere anuală nr. XX/15.09.2014 prin Decizia de impunere anuală nr. XX/12.02.2015, ca urmare a anulării în instanță a deciziei de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit pentru anul 2013 nr. XX/30.07.2013.

3.2. Cu privire la solicitarea contestatarii privind emiterea fișei sintetice, comunicarea tuturor deciziilor emise, calculul penalităților, modalitatea de calcul a veniturilor realizate, a penalităților aplicate cât și a plăților efectuate de către aceasta.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care solicitarea de emiteră a fișei sintetice și comunicarea tuturor deciziilor emise, calculul penalităților, modalitatea de calcul a veniturilor realizate, a penalităților aplicate cât și a plăților efectuate de către aceasta nu intră în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin contestația formulată, XXX a solicitat emiterea fișei sintetice și comunicarea tuturor deciziilor emise, calculul penalităților, modalitatea de calcul a veniturilor realizate, a penalităților aplicate cât și a plăților efectuate de către aceasta.

În drept, potrivit art. 205 alin. (1) și art. 209 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 205. – (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii”.

“Art. 209. – (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și

pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control; [...]”.

Totodată, conform pct. 9.9 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014:

*“În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât **au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac**, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia, acest fapt urmând a fi prevăzut și în dispozitivul deciziei de soluționare”.*

Rezultă că Serviciul soluționare contestații, ca organ competent constituit la nivelul D.G.R.F.P.B. pentru soluționarea contestațiilor prevăzute la art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, republicat, nu are competența de soluționare a solicitării contestatarii privind emiterea fișei sintetice și comunicarea tuturor deciziilor emise, calculul penalităților, modalitatea de calcul a veniturilor realizate, a penalităților aplicate cât și a plăților efectuate de către aceasta, acestea revenind organului fiscal de administrare teritorial conform art. 33 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, drept pentru care acest capăt de cerere din contestație urmează a fi transmis spre soluționare Administrației Sectorului 2 a Finanțelor Publice.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 205, art. 206, art. 207, art. 209 și art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 9.9 din Instrucțiunile aprobate prin OPANAF nr. 2906/2014.

DECIDE

1. Respinge contestația formulată de XXX împotriva Deciziei de impunere nr. XX/15.09.2014 prin care a fost stabilit impozit pe venit în sumă totală de X lei, ca fiind rămasă fără obiect.

2. Transmite spre competență soluționare Administrației Sectorului 2 a Finanțelor Publice capătul de cerere din contestație privind emiterea fișei sintetice și comunicarea tuturor deciziilor emise, calculul penalităților, modalitatea de calcul a veniturilor realizate, a penalităților aplicate cât și a plăților efectuate de către aceasta.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.